

JAARVERSLAG OVER 2021

De samenstelling van het Dagelijks Bestuur was eind 2021 als volgt:

<u>DAGELIJKS BESTUUR</u>		<u>datum van aftreden</u>
Voorzitter:	mr. ing. E.R.C. van Toorenburg	1-1-2022*
Ondervoorzitter:	ir. J.C. van der Poel	1-1-2022*
Leden:	ir. F. Sperling	1-1-2022*
	mr. ing. D.H. Poelman	1-1-2022*
Secretaris/penningmeester:	mr. J.P. van den Berg	

Het Algemeen Bestuur was eind 2021 als volgt samengesteld:

<u>De Maatschappij</u>		
ir. J.C. van der Poel	Apeldoorn	1-1-2022*
ir. H.H.M. Witteveen	Voorburg	1-1-2022
vacature		

<u>Koninklijk Instituut van Ingenieurs KIVI</u>		
prof. dr. ir. L.A.M. van Dongen	Eindhoven	1-1-2024
mr. ing. D.H. Poelman	Delft	1-1-2022*
ir. F. Maatje	Sassenheim	1-1-2024

<u>NLingenieurs</u>		
ir. F. Sperling	Hoewelaken	1-1-2022*
ir. B. Schot	Best	1-1-2024
ir. J.F.C. Kupers	Nieuwegein	1-1-2024

* Herbenoemd per 1-1-2022

Het Algemeen Bestuur had eind 2021 één vacature.

In 2021 zijn zes zaken aangebracht. Van alle nog lopende zaken werd één zaak ingetrokken, omdat de waarborgsom niet werd voldaan .

De Raad had eind 2021 negen zaken in behandeling; één zaak uit 2017, één zaak uit 2019, drie zaken uit 2020 en vier zaken uit 2021.

In 2021 is in vijf zaken vonnis geweest, waarvan één in een bevoegdheidsincident. In twee zaken trad één arbiter op en in drie zaken traden drie arbiters op. Er werd één proces-verbaal opgemaakt.

Het jaar werd afgesloten met een negatief resultaat van € 255,--.

Den Haag, november 2022

J.P. van den Berg

OVERZICHT VAN DE IN 2021 BEHANDELDE ZAKEN

1. VONNIS van 30 april 2021

Zaaknummer: 19/01

Arbiters: mr. ing. E.R.C. van Toorenborg, ir. F. Sperling, ir. E.S. Hora Siccama

Uitvoering werkzaamheden voor twee projecten; aanvullende opdracht; vorderingen betaling facturen en meerwerk; rechten en plichten overeenkomst met eenmanszaak overgegaan naar B.V.?; artikel 6:159 BW

V. heeft in opdracht van B. werkzaamheden uitgevoerd voor twee projecten en vordert betalingen van B.

De vorderingen van V. zijn gebaseerd op de door haar met B. gesloten overeenkomsten. Arbiters volgen B. niet in zijn standpunt dat de rechten en plichten uit de overeenkomsten tussen V. en B. zijn overgegaan op B. B.V. Dat de eenmanszaak van B. is voortgezet door B. B.V. brengt niet met zich mee dat de rechten en plichten uit de overeenkomsten met V. van B. zijn overgegaan op B. B.V.. Uit artikel 6:159 BW volgt dat hiervoor de medewerking van V. vereist is. V. heeft onbetwist gesteld dat deze medewerking niet door haar verleend is. De door B. overgelegde algemene kennisgeving achten arbiters onvoldoende om de medewerking van V. aan te nemen, nog daargelaten dat V. heeft betwist dat zij deze kennisgeving heeft ontvangen.

Project E. betrof werkzaamheden aan de elektrotechnische installatie van een kantoorpand. De huurder van het pand had voor de verbouwing een aannemer ingeschakeld, die B. had ingeschakeld, die op zijn beurt V. had ingeschakeld. V. heeft diverse offertes voor haar werkzaamheden gestuurd aan B. De laatste offerte vermeldde een aanneemsom van € 226.260,- en dat montagekosten niet waren opgenomen omdat de montage door de huurder zelf zou worden gedaan. Partijen zijn een aanneemsom van € 187.500,- overeengekomen.

Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden door V. heeft B. V. een aanvullende opdracht gegeven voor (onder andere) afmontagewerkzaamheden voor een prijs van € 41.236,59. Verder heeft V. B. een aantal meerwerkoffertes gestuurd, die door B. deels niet zijn goedgekeurd.

V. vordert betaling van een aantal meerwerkfacturen ten bedrage van in totaal € 14.716,50 en betaling van een bedrag van € 148.441,- voor meerwerk dat zij stelt in opdracht van B. te hebben uitgevoerd, bestaande uit extra montage-uren.

B. heeft de verschuldigheid van een aantal van de meerwerkfacturen ten bedrage van in totaal € 14.716,50, waarvan V. betaling vordert, betwist, stellende dat deze facturen geen (goedgekeurd) meerwerk betreffen. Tegenover de betwisting van B. heeft V. naar het oordeel van arbiters onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de facturen wel zien op (goedgekeurd) meerwerk. V. heeft slechts gesteld dat de gefactureerde meerwerken in opdracht van B. zijn uitgevoerd en niet tot de oorspronkelijke opdracht behoorden, maar heeft deze stellingen niet onderbouwd.

B. heeft de verschuldigdheid van (gedeelten van) een aantal meerwerken erkend, tot een bedrag van in totaal € 7.582,40, maar heeft gesteld dat op dit bedrag een bedrag van € 2.981,33 in mindering dient te worden gebracht wegens niet uitgevoerde werkzaamheden. Dit heeft B. echter, tegenover de gemotiveerde betwisting van V., onvoldoende aannemelijk gemaakt, zodat arbiters hieraan voorbij gaan. Arbiters wijzen de vordering van V. tot betaling van de meerwerkfacturen toe tot een bedrag van € 7.582,40. Arbiters veroordelen B. dit bedrag aan V. te betalen, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf het einde van de vervaltermijnen van de betreffende facturen tot de dag der algehele voldoening, zoals door V. gevorderd.

Ten aanzien van de door V. gevorderde betaling van een bedrag van € 148.441,- voor meerwerk dat zij stelt in opdracht van B. te hebben uitgevoerd, bestaande uit extra montage-uren, oordelen arbiters dat V., tegenover de betwisting van B., niet aannemelijk heeft gemaakt dat B. haar opdracht heeft gegeven extra werkzaamheden uit te voeren die niet vallen onder de aanvullende opdracht voor extra werkzaamheden waarover partijen overeenstemming hebben bereikt. Uit e-mails van partijen blijkt dat deze aanvullende opdracht zag op het afmonteren van de hele elektrotechnische installatie. V. heeft niet gesteld dat de extra montage-uren waarop haar vordering ziet, niet het afmonteren van de elektrotechnische installatie betreffen. Deze montage-uren vallen dan ook onder de aanvullende opdracht waarover partijen overeenstemming hebben bereikt. Dat V. veel meer montage-uren heeft moeten besteden aan het afmonteren van de elektrotechnische installatie dan zij verwachtte, kan hieraan niet afdoen en komt voor haar rekening en risico. V. heeft als grondslag voor haar vordering (onder andere) artikel 7:755 BW genoemd, doch heeft deze grondslag in het geheel niet toegelicht. Arbiters gaan aan deze grondslag dan ook voorbij en wijzen de vordering van V. af.

Project C. betrof aanpassingen op twee etages van een kantoorpand. V. heeft hiervoor in opdracht van B. werkzaamheden uitgevoerd en hiervoor facturen aan B. gestuurd. Een factuur van € 4.162,40 is tot een bedrag van € 3.650,76 niet door B. betaald. De verschuldigdheid van het bedrag van € 3.650,76 wordt op zichzelf door B. niet betwist, maar B. beroept zich op verrekening met een door hem gestelde tegenvordering van € 3.650,76. Dit bedrag is door de opdrachtgever van B. bij hem in rekening gebracht voor verrichte werkzaamheden aan de twee etages van het kantoorpand. V. betwist de tegenvordering van B. en vordert betaling van het bedrag van € 3.650,76.

Arbiters oordelen dat in het midden kan blijven of de betreffende herstelwerkzaamheden zagen op werkzaamheden die tot de opdracht van V. behoorden, nu B., tegenover de betwisting van V., onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat V. ter zake in gebreke is gesteld en in de gelegenheid is gesteld de betreffende herstelwerkzaamheden uit te voeren. Hieruit volgt dat V. niet in verzuim is komen te verkeren, zodat de bij B. in rekening gebrachte kosten van de verrichte herstelwerkzaamheden niet als schade op V. verhaald kunnen worden en B. geen tegenvordering heeft op V. Arbiters wijzen de vordering van V. tot betaling van het bedrag van € 3.650,76 toe en veroordelen B. dit bedrag aan V. te betalen, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf het einde van de vervaltermijn tot de dag der algehele voldoening, zoals door V. gevorderd.

Arbiters achten het redelijk dat V. als grotendeels in het ongelijk gestelde partij 4/5 deel van de arbitragekosten draagt en B. 1/5 deel van de arbitragekosten draagt. Arbiters zien geen aanleiding voor een door V. aan B. te betalen vergoeding van kosten van juridische bijstand, omdat zij ervan

uitgaan dat B. voor rechtsbijstand verzekerd is en dus geen kosten van juridische bijstand heeft gemaakt. Dat dit anders zou zijn, is gesteld noch gebleken.

2. VONNIS van 30 april 2021

Zaaknummer: 19/02

Arbiters: mr. ing. E.R.C. van Toorenborg, ir. F. Sperling, ir. E.S. Hora Siccama

Rechten en plichten overeenkomst met eenmanszaak overgegaan naar B.V.?.; artikel 6:159 BW

B. B.V. heeft vorderingen ingesteld gebaseerd op een met V. gesloten overeenkomst. De overeenkomst is gesloten tussen B. en V., maar volgens B. B.V. zijn de rechten en plichten uit deze overeenkomst overgegaan op en overgenomen door B. B.V..

Dat de eenmanszaak B. is voorgezet door B. B.V. brengt naar het oordeel van arbiters niet met zich mee dat de rechten en plichten uit de overeenkomst met V. zijn overgegaan van B. op B. B.V. Uit artikel 6:159 BW volgt dat hiervoor de medewerking van V. vereist is. V. heeft onbetwist gesteld dat deze medewerking noch aan haar gevraagd, noch door haar verleend is.

Omdat de grondslag voor de vorderingen van B. B.V. ontbreekt, wijze arbiters haar vordering af.

Arbiters achten het redelijk dat B. B.V. als de in het ongelijk gestelde partij de arbitragekosten draagt en dat B. B.V. de kosten van juridische bijstand van V. vergoedt tot een bedrag van € 2.000,-.

3. PROCES-VERBAAL van 16 september 2021

Zaaknummer 20/09

Arbiter: mr. ing. E.R.C. van Toorenborg

Vastlegging afspraken

Vastlegging van de op de mondelinge behandeling door partijen gemaakte afspraken.

4. VONNIS van 2 december 2021

Zaaknummer: 20/05

Arbiter: mr. ing. E.R.C. van Toorenborg

Opdracht installatiewerkzaamheden en meerwerk; (herstel)werkzaamheden door derde; schadevergoeding; artikel 6:87 BW; omvang opdracht

P. heeft aan S. opdracht gegeven voor het verrichten van installatiewerkzaamheden in een villa voor een prijs van € 42.486,73. Partijen zijn meerwerk overeengekomen ten bedrage van in totaal € 31.810,22.

P. vordert vergoeding van de kosten van in opdracht van P. door een derde uitgevoerde (herstel)werkzaamheden ten bedrage van € 25.308,31. P. heeft hiertoe gesteld dat S. deze

werkzaamheden had dienen uit te voeren, dat zij S. hiertoe herhaaldelijk in de gelegenheid heeft gesteld en aangemaand, dat S. daardoor in verzuim verkeerde en dat zij S. heeft meegedeeld dat zij op grond van artikel 6:87 BW schadevergoeding in plaats van nakoming vordert.

S. heeft een en ander niet weersproken, behoudens dat zij gesteld heeft dat er een specificatie nodig is van de offerte/richtprijs van de derde, omdat in deze offerte/richtprijs wordt gesproken over “aanpassen i.v.m. koelen”, maar S. geen koelen heeft aangeboden en dus niet in opdracht had.

P. heeft een specificatie van de door de derde verrichte werkzaamheden in het geding gebracht. Daarop heeft S. niet gereageerd.

Arbiter oordeelt dat uit e-mails en de meerwerkomschrijving blijkt dat de opdracht aan S. wel degelijk ook koeling omvatte. Arbiter verwerpt het verweer van S. en wijst de vordering van P. toe. Arbiter wijst ook de niet door S. weersproken vorderingen van P. tot betaling van wettelijke rente over het bedrag van € 25.308,31 vanaf de datum van de indiening van de memorie van eis tot de dag van voldoening en tot betaling van een bedrag van € 1.041,25 als vergoeding van buitengerechtigde incassokosten toe.

Arbiter acht het redelijk dat S. als de in het ongelijk gestelde partij de arbitragekosten draagt en de kosten van juridische bijstand van S. vergoedt tot een bedrag van € 3.000,-.

5. VONNIS van 9 december 2021

Zaaknummer: 20/01

Arbiters: mr. ing. E.R.C. van Toorenburg, mr. ing. D.H. Poelman, ir. B. Schot

Opdracht installeren brandmeld/ontruimingsinstallatie; certificering; vordering betaling facturen; verschuldigdheid laatste termijnbetaling; uitleg; wettelijke handelsrente ex artikel 119a BW en paragraaf 45 lid 1 UAV 2012; verhoging met 2% op grond van paragraaf 45 lid 2 UAV 2012

W. heeft N. opdracht gegeven voor het leveren, monteren en installeren van een brandmeld/ontruimingsinstallatie in enkele kantoortorens. Hierna heeft N. aan W. bevestigd dat zij extra werkzaamheden en productleveringen zal uitvoeren om te komen tot een gecertificeerd brandmeld- en ontruimingsinstallatie.

N. vordert betaling van vier facturen.

Arbiters beoordelen allereerst of N. terecht aanspraak maakt op betaling van de laatste termijnbetaling als vermeld in de brief waarin de meerwerkopdracht is bevestigd. Daarbij staat: “*Betaald bij certificering, uiterlijk 3 maanden na aanlevering RvO.*”. N. heeft onweersproken gesteld dat dit zo moet worden uitgelegd dat de laatste termijnbetaling moet plaatsvinden bij certificering of uiterlijk drie maanden na aanlevering van het Rapport van Oplevering. Arbiters sluiten zich bij deze uitleg aan.

De Rapporten van Oplevering dateren van 1 augustus 2019. N. heeft onweersproken gesteld dat de rapporten op 2 augustus 2019 aan W. zijn toegestuurd. Hieruit volgt dat de laatste termijnbetaling, die

N. bij factuur van 23 augustus 2019 bij W. in rekening heeft gebracht, uiterlijk 2 november 2019 betaald had moeten zijn. Hieraan kunnen de stellingen van W. over de oplevering van het werk, wat er van deze stellingen ook zij, niet afdoen, nu de laatste termijnbetaling niet afhankelijk is gesteld van de oplevering van het werk. Hieraan kan ook niet afdoen dat W. het op onderdelen niet eens is met het inspectierapport van NCII (Nederlands Certificerings- en Inspectieinstituut B.V.) van 30 augustus 2019. Allereerst geldt dat de kritiekpunten van W. niet (ook) de Rapporten van Oplevering betreffen. Verder delen arbiters het standpunt van N. dat NCII haar werk onafhankelijk doet en conform de geldende normen en dat daarom van de juistheid van het oordeel van NCII moet worden uitgegaan. Arbiters laten hierbij uitdrukkelijk in het midden of N. nog verplichtingen heeft tegenover W. in het kader van de certificering van de brandmeld- en ontruimingsinstallatie, nu hun oordeel hierover niet nodig is voor de beoordeling van de vorderingen van N.

Arbiters wijzen de vordering van N. tot betaling van de factuur voor de laatste termijnbetaling van € 88.874,50 toe.

Arbiters wijzen de vordering van N. tot betaling van de andere drie facturen (ten bedrage van € 339,65, € 1.510,95 en € 373,89) af, omdat N. naar het oordeel van arbiters tegenover de gemotiveerde betwisting van W. onvoldoende heeft onderbouwd dat deze facturen terecht aan W. zijn verstuurd.

N. heeft betaling gevorderd van de wettelijke handelsrente verhoogd met 2% op grond van paragraaf 45 lid 2 UAV vanaf de vervaldatum van de facturen. Arbiters overwegen dat W. over het door haar te betalen bedrag van € 88.874,50 de wettelijke handelsrente ex artikel 6:119a BW verschuldigd is vanaf de dag na de dag waarop de betaling had moeten plaatsvinden, omdat de overeenkomst tussen partijen waaruit de betalingsverplichting van W. voortvloeit een handelsovereenkomst als bedoeld in artikel 6:119a lid 1 BW is. Hierop sluit paragraaf 45 lid 1 UAV 2012 aan. Nu W. de factuur uiterlijk 2 november 2019 had moeten betalen, is zij de wettelijke handelsrente ex artikel 119a BW over het factuurbedrag van € 88.874,50 verschuldigd vanaf 3 november 2019.

N. heeft W. bij brief van 5 februari 2020 aangemaand tot betaling van de factuur. Nu dit niet heeft geleid tot betaling is W. op grond van het bepaalde in paragraaf 45 lid 2 UAV 2012 na het verstrijken van veertien dagen na 5 februari 2020, derhalve vanaf 20 februari 2020, de wettelijke handelsrente verhoogd met 2% over het factuurbedrag van € 88.874,50 verschuldigd. Anders dan W. heeft gesteld, staat het bepaalde aan het slot van paragraaf 45 lid 1 UAV 2012 hieraan niet in de weg, nu deze door W. te betalen rente geen rente van rente betreft, maar een verhoogde rente.

Arbiters veroordelen W. tot betaling van de wettelijke handelsrente ex artikel 6:119a BW over het factuurbedrag van € 88.874,50 vanaf 3 november 2019 tot 20 februari 2020 en tot betaling van de wettelijke handelsrente ex artikel 6:119a BW verhoogd met 2% over het factuurbedrag van € 88.874,50 vanaf 20 februari 2020 tot de dag van betaling.

Arbiters wijzen de vordering tot betaling van buitengerechtelijke incassokosten af, omdat N. deze niet heeft onderbouwd.

Arbiters achten het redelijk dat W. als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij de arbitragekosten draagt en de kosten van juridische bijstand van N. vergoedt tot een bedrag van € 5.000,-.

6. VONNIS IN HET BEVOEGDHEIDSINCIDENT van 10 december 2021
Zaaknummer 21/04
Arbiter: ir. D.A. van Valkenburg

Bevoegdheidsincident; vernieuwen dakbedekking woning; artikel 18 lid 2 ALIB 2007; artikel 1021 Rv; aanbod en aanvaarding (artikel 6:217 e.v. BW); totstandkoming rechtshandelingen (artikel 3:33 e.v. BW); geen toepasselijkheid ALIB 2007; onbevoegdheid

M. heeft aan S. c.s. een offerte uitgebracht voor het vernieuwen van de dakbedekking van de woning van S. c.s. voor een prijs van € 14.229,60. S. c.s. hebben de offerte aanvaard. S. c.s. stellen dat M. het werk gebrekkig heeft uitgevoerd en vorderen van M. primair schadevergoeding en subsidiair herstel van gebreken. Verder vorderen S. c.s. een verklaring voor recht dat M. toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van de overeenkomst althans ondeugdelijk werk heeft verricht en vergoeding van herstel- en expertisekosten en vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten.

S. c.s. stellen dat de bevoegdheid van de Raad om kennis te nemen van het geschil tussen partijen blijkt uit artikel 18 van de Algemene Leveringsvoorwaarden Installatiebedrijven 2007 (ALIB 2007). M. heeft dit betwist

Arbiter overweegt dat hij zijn bevoegdheid moet ontleen aan een overeenkomst tot arbitrage en dat artikel 1021 Rv bepaalt dat daarvoor voldoende is een geschrift dat in arbitrage voorziet of dat verwijst naar algemene voorwaarden welke in arbitrage voorzien en dat door of namens de wederpartij nadrukkelijk of stilzwijgend is aanvaard.

Arbiter overweegt dat hij dient te beoordelen of hij zijn bevoegdheid kan ontleen aan artikel 18 lid 2 van de ALIB 2007 en dat hij daarvoor de vraag zal moeten beantwoorden of op de overeenkomst tussen partijen de ALIB 2007 van toepassing zijn, dat wil zeggen of partijen de toepasselijkheid van de ALIB 2007 zijn overeengekomen. Deze vraag dient te worden beantwoord aan de hand van de bepalingen over aanbod en aanvaarding (artikel 6:217 e.v. BW) en over de totstandkoming van rechtshandelingen in het algemeen (artikel 3:33 e.v. BW).

Naar het oordeel van arbiter is in ieder geval vereist dat M. voor of bij het tot stand komen van de overeenkomst de ALIB 2007 op de overeenkomst tussen partijen van toepassing heeft verklaard c.q. naar de ALIB 2007 heeft verwezen. Vaststaat dat dit niet het geval is. Hieruit volgt dat de ALIB 2007 niet op de overeenkomst tussen partijen van toepassing zijn. Hieraan kan niet afdoen dat op facturen die door M. aan S. c.s. zijn verzonden na het tot stand komen van de overeenkomst staat vermeld: *'Op al onze aanbiedingen, leveringen en opdrachten zijn onze verkoop- en betalingsvoorwaarden van toepassing.'*, nog daargelaten dat hieruit niet blijkt dat de betreffende voorwaarden de ALIB 2007 zouden zijn. Ook kan hieraan niet afdoen dat M. nooit zou hebben gesteld dat de ALIB 2007 niet van toepassing zouden zijn op de overeenkomst tussen partijen, zoals S. c.s. hebben gesteld. Dit kan niet

leiden tot (gerechtvaardigd vertrouwen van S. c.s. op de) toepasselijkheid van de ALIB 2007 op de overeenkomst tussen partijen.

Arbiter is van oordeel dat hij niet bevoegd is van de vorderingen van S. c.s. kennis te nemen en verklaart zich onbevoegd.

Arbiter acht het redelijk dat S. c.s. de arbitragekosten dragen.